

רבה אמונתך

שביבי אש זקוקין דנורא דברות קודש חוצבים להבות אש
מפום ממלל רברבן מרן רבינו הקוה"ט זי"ע
בעיני ציונות והמסתעף

...לעורר האמונה, העצה על דרך מאמר
אדמו"ר מלעכוויטש, על פסוק (ירמי' ז כ"ח)
אבדה האמונה למה מפני שנכרתה מפייהם,
וכתיב (תהלים קטז י) האמנתי, כי אדבר,
לחזור הדברים בפיו, דברי אמונה ובטחון, עד
שיזכה בעבודתו שיהיו דבריו יוצאים מלב
ונכנסים בלב, אשר בזה ישריש אמונה שלימה
בלבו, על דרך מאמר חז"ל (שבת קיט:), אל
תיקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמנים
בפה ממש עד שיכנסו ללב..., וכן העצה
להרגיל את עצמו בפעולות המחוקקות בחינת
אמונה, וכל דבר שאדם מתמיד ושוקד בו,
הדבר נקבע אצלו....

(באר אברהם לבעל יסוד העבודה, מכתב ג)

ולא הבינו אותה מתחלה כל כך, שחשבו עוד
שהוא דרך התורה וכבש בעוה"ר את כל העולם
כולו ואין יכולין לצאת ממנו, והיו יכולין
מתחלה לחנוק אותו לגמרי אז לא הי' בא לידי
כך, רק שהי' כח של הבעל דבר שסימא את
העינים ולא ראו האמת בעונותינו הרבים עד
שבא לידי כך.

(חד"ת תש"ז שלח, עמוד קט"ז)

הס"מ הוא המנהיג של הציונים, וע"כ עושים כמה דברים שכנגד השכל

ובאמת הרשעים עצמם אינם יודעים
ומרגישים מי מנהיג ומנהל אותם וכעין
שהסביר הרדב"ז (תשו' סי' תרמ"א) ענין הפר
בימי אל' וכו' וככה הוא עם הרשעים שרוצים
לעשות רעה, ולפעמים אין יודעים ואין
ביכולתם להשיג הדבר ההוא והס"מ מנהל
ומנהיג אותם אף בלי ידיעתם. ורואין זאת
בחוש ובפרט בדורינו השפל שהרשעים עושים
כמה דברים שהם כנגד השכל אפילו לשיטתם,
והם עצמם אינם יודעים כי השטן הוא שמתעה
אותם ומכריחם לעשות כן.

(עה"ג עמוד ע"א)

אלף פעמים להבדיל

והמסיתים ומדיחים נותנים מרגוע לרוח בני
ישראל התמימים שכזה הי' גם בימי אחאב,
וכבר נתבאר כי צריך לומר אלף פעמים להבדיל
בין המינים האלה לאחאב וסייעתו.

(ויא"מ עמוד קל"ז)

למנוחות ואותנו עזבו לאנחות לראות בשבר
עמנו, ה' ירחם.

(ויא"מ עמוד ק"ג)

מעולם לא היתה עת צרה כזאת לישראל

ואם כן האיך אפשר לדמות זה למלכות
המינות שבדורותינו שעל הכלל כולו יצאו בלי
תורה ואמונה כלל וכלל לא, ולא היתה עת צרה
כזאת לישראל מיום שקבלו את התוה"ק.
ובעוה"ר גדול כח הסט"א שרוב העם נמשכין
אחריהם. גם אין שמין על לב הפחד והבהלה
מהסכנה העצומה שהעידה התוה"ק על מצב
כזה באה"ק שהכופרים בתוה"ק חזו להם
משאת שוא ומדוחים, ואי אפשר להאריך כל כך
בהבליהם כי אין קץ לדברי רוח.

(ויא"מ עמוד קל"ז)

מיוסדת על כפירה נוראה

ומכש"כ אותה המדינה הציונית שהיא לגמרי
נגד התורה הקדושה, ומיוסדת על כפירה נוראה
רחמנא ליצלן, שאין ספק שהוא לגמרי נגד
האמונה בהשי"ת ובתורתו הקדושה.

(ויא"מ עמוד י"ג)

מתחלה היו יכולים לחנוק את הציונות לגמרי

וכמו שרואין בימינו אלה בעוה"ר בעבודה
זרה זו (הציונות) שנמשך כבר קרוב למאה שנה

• ציונות •

הציונות מכריע את כל הפירצות

כי אם נקח כל פירצות הדור והעבירות
המרובות הנעשות בכל העולם ושימו אותם
בכף מאזנים אחת, ומדינה הציונות בכף מאזנים
השני', תכריע את הכל, שהוא השורש פורה
ראש ולענה של אבי אבות הטומאה שבכל
אבות הנזיקין שבכל העולם כולו, והן המה
המטמאים את כל העולם כולו.

(ויא"מ עמוד י"א)

הציונות ארס נורא

ומי יוכל לשער הארס הנורא המונח בטומאת
הציונות ומלכות המינות שלה, או לנו כי
חטאנו בעונותינו ואשמותינו המרובים אשר
רבו וגדלו עד שמי רום וכוכביהם שכ"כ גרמו.

(ויא"מ עמוד שע"א)

כל הצדיקים פחדו ורעדו מרעיון המדינה

ומעתה כל מי שיש לו מח בקדקדו יוכל
להבין את האסון הנורא אשר קרה לנו בעוה"ה
אשר כנופיא של מינים ואפיקורסים ר"ל לקחו
גאולה וממשלה טרם הזמן, אשר כל הגדולים
והצדיקים שבדורות הקודמים, מאז שהתחיל
הרעיון הטמא של הציונות להתנוצץ, כולם
פחדו ורעדו, ונס לבם כמים בפחד ואימה שלא
יצר זממם, ובעונותינו הרבים המה הלכו

מגמת ראש הציונים: לא יזכר שם ישראל עוד

ונודע כי הראש והראשון האבי אבות הטומאה שהמציא את רעיון הציוני בשנת תרנ"ו כתב בעצמו בחיבורו הטמא כי רצונו הי' להמיר ח"ו את כל ישראל ולא יזכר שם ישראל עוד, אבל אך זה הצלת אחב"י שבא"י מה שיש גם בחו"ל שומרי תורה ומצות לכן כסיפא להו מילתא לכלות שם הכל בפ"א, גם מורא עולה על ראשם כמובן.

(ויא"מ עמוד שנ"ו)

רבבות ילדים העבירו על הדת בכפי' נוראה

גם הכפי' הנוראה שאלפי אלפים ורבי רבבות מילדי בני הכשרים הובאו ביד חזקה לחינוך של מינות וכפירה עד שנעשו לכופרים גמורים ר"ל, לא נעשתה התועבה הזאת כ"א באה"ק וכ"כ הרבה חוקים של מינות וכפירה הנעשים בכנסת שמה וכמה מעשיות ודרכים שונים ומשונים הנעשים שמה להשפיע מינות וכפירה בלבבות בני ישראל.

(ויא"מ עמוד שס"א)

איך יכולין לחיות במנוחה...?

אבל היום בעו"ה הולכין בכח ממשלה ביד חזקה - האט מען דען א השגה וויפיל הונדערטער טויזנטער יודישע קינדער זיי האבין געברענגט צו כפירה רח"ל מיט געוואלד - וויא קען מען זיך מיט דעם בארייאגען - וויא קען מען זיך טרייסטיגן - וויא קען א יודיש הארץ לעבן במנוחה - וויא גייט מען דורך דאס יאר במנוחה, ונמצאין עוד יהודים שומרי תו"מ שנהנין מזה אוי ואבוי.

(הו"ר תשכ"ח)

מטרת הציונים: לא להשאיר אף רמז של דת בעולם

רואים אנחנו שרק במשך של שנים מספר, איך שעלתה בידם להפך מאות אלפים מישראל למינות וכפירה ולטמא את ארה"ק, ומי יודע עד כמה יצליחו עוד ח"ו מעשי שטן, שהרי רק זאת מטרתם לא להשאיר ח"ו אף רמז של דת בארה"ק ובחו"ל, וכבר התפאר אחד מהם ב"טיימס" שכל המאבק הוא עוד בדור הזה אבל בדור הבא לא יהי' ח"ו זכר ליהדות החרדית.

(קונ' דברות קודש)

המסיתים אומרים נשתנו העתים והוא ע"ז אחרת

הדתוה"ק הוא נצחיות ונרמז בה שעתידין לעמוד דורות כאלו שיאמרו שזה הע"ז היא אחרת ולא היתה בכלל האיסור דמזה לא ידעון אבותיך והיא אחרת מאותו הע"ז שנאסר אז, וכמו שעושיין היום כל המסיתין ומדיחיין, דהרי כולנו יודעין מה שצדיקים וקדושים הקודים הרעישו את העולם והי' להם מסנ"פ נגד הציונות בכל ארבע פנות העולם, ועכשיו קם דור חדש האומרת שהיום נשתנו העיתים והותר הדבר, ולדבריהם טעו כל הצדיקים ח"ו עם שיטתם הקדושה!

(חד"ת תש"ז, עמוד תפ"ב)

מזמור לאסף שבאו גוים בנחלתך ולא רשעי ישראל

ובראותם אז עד היכן מגיע מחשבותיהם של פורקי עול מישראל להעבירו על הדת אמרו שמובן גם בפשטות מה שאמר מזמור וגו' אלקים באו גוים בנחלתך שעי"ז שבאו גים בנחלת ה' ולא הי' הגזירה שיבואו הפורקי עול מישראל גם ע"ז יש לומר, כי אם המה המושלים גרוע הרבה יותר ר"ל. ואוי לנו שכך עלתה בימינו.

(עה"ג עמוד קנ"ה)

הצהירו: בא"י מותר להיות כופר בעיקר

ואמרו בפירוש בכנסת שלהם שבארץ ישראל מותר להיות ח"ו כופר בעיקר ר"ל, גם מסיתים ומדיחים להעביר על הדת, וכבר העבירו על הדת הרבה מאות אלפים מישראל כנודע.

(ויא"מ עמוד קט"ו)

מיליונים מישראל עשו למינים וכופרים

ואין צריך להאריך בה כי נודע בחוש המהפכה הנוראה שהסבו הכתות האלה, שנהפכו למינות ר"ל כמה מדינות ונפרץ כח המינות במלואו בהרבה בתי בני ישראל הכשרים עד אין שיעור, וממש מספר גדול של מיליונים מישראל נפלו על ידם ברשת המינות ר"ל.

(ויא"מ עמוד ז')

כל מגמתם שיכירו וידעו כל האומות, שבישראל אין תורה ואין אמונה - לא נמצא בשום אומה ולשון שלא יתחשבו כלל עם דתם

ואף שהם מפירין דת וכופרין בכל בפרהסיא, וכל האומות יודעין שבישראל אין תורה ואין אמונה, כי הכל רואין את מעשיהם ודרכם של אותה הממשלה, וכעת עוד הודיעו לכל הגוים שכל הנכרים יוכלו להיות יהודים אף בלא תורה ואמונה כלל אלא בחתימה על אגרת שהוא יהודי, ולא נמצא כזאת בשום אומה ולשון שלא יתחשבו כלל וכלל עם דתם, וזה כל מגמתם להחזיק שיטה זו בעיני כל העולם, כי טובה הארץ וממשלתם אף כשהוא בלא תורה ואמונה, כלל, וזה כבודם שיכירו וידעו אף כל האומות, שבישראל אין פגם מה שאין להם דת ואמונה, כי ככה היא תורת ישראל שהממשלה תוכל להשתלט עלי' ואף לעקרה ח"ו.

(ויא"מ עמוד קכ"ו)

מי שיש לו קורת רוח מהם הוא כופר בלי ספק

ויהודי שיש לו מזה קורת רוח ברור הוא שהוא כופר בתורה ובדברי חכז"ל וזהו ברור בלי שום ספק שאין מציאות בעולם שאם מאמינים שיש בורא ויש תורה שיהי' לו מזה קורת רוח ואפילו כל העולם יאמרו להיפוך אין זה כלום שהתוה"ק הוא קודם לכל וכל העולם הם בטל ומבוטל נגד קוצו של יו"ד מהתוה"ק ותורה חדשה אין אנו רוצים לקבל רק מה שנתנו על הר סיני.

(חד"ת תש"ז עקב, עמוד קע"א)

רבה אמונתך

שביבי אש זקוקין דנורא דברות קודש חוצבים להבות אש
מפום ממלל רברבן מרן רבינו הקוה"ט זי"ע
בעניני ציונות והמסתעף

א"א לומר נשתנו העתים רק לחומרא

ועכ"פ זה ודאי שנשתנו עניני האגודה
לגרועותא הרבה מעת שנתחברו למלוכה
הטמאה. ומה שאומרים נשתנו העתים וצריך
לעשות לפי המציאות. הנה ראשית דרך התורה
לא נשתנה, כמ"ש החת"ס ז"ל בצוואתו אל
תאמר נשתנו העתים יש לנו אב זקן הוא לא
נשתנה והוא לא ישתנה. ואדרבה להחמיר יותר
יש לומר שנשתנה.

(ויא"מ עמוד קמ"ו)

הגדולים לא נתנו הכשר על השם "אגודה"

וכמו כן הוא ענין האגודה כי הגדולים שהיו
עם האגודה הי' כפי ראות עיניהם אז, אבל לא
נתנו הכשר על שם אגודה שאף אם יעשו
מעשים אשר לא יעשו מ"מ שמא גרם, זה ודאי
שטות והבל שאין לטפל בזה.

(שם עמוד קמ"ז)

מה שתולים עצמם בהגדולים שיסדוה, הוא הוצאת לעז על שוכני עפר

אלא אף לפי דבריהם שמחמת המציאות
נעשה השינוי, עכ"פ חדשים מקרב באו לא
שערום אבותיכם, והאיך אפשר לתלות זה בדור
שלפנינו, אין אומרים למי שלא ראה את החדש
יבוא ויעיד, ואין זה אלא הוצאת לעז על שוכני
עפר מי יגלה עפר מעיניהם והיו מצווחין ע"ז
ככרוכיא.

(שם עמוד קמ"ז)

שינוי השם

וככה אני אומר על האגודה הזאת שמה
שנקראו באותו השם שקראו אותם בדור
שלפנינו הוי זה שינוי השם לגמרי לפי המהות
של עכשיו ואינם כלל אותה האגודה שהיתה
אז.

(שם)

וצדיקים שהיתה כוונתם לשמים שהחזיקו את
האגודה בחושבם שהמה הלוחמים עם הציונים
והמזרחיות, יען שנפשם הי' מרה להם ממעשה
הציונים והמזרחים ופחדו ורעדו מהקלקלה
המרובה היוצאה מהם, לכן הי' להם כמים קרים
על נפש עייפה את כל מי שראו אז ללוחמים
עם הציונים והמזרחים, ורוב צערם על הציונות
והמזרחים השיא את דעתם להתחבר עם
האגודה שהיו אז לוחמים עמם.

(ויא"מ עמוד קמ"ד)

האגודה של עכשיו אינה כלל אותה האגודה

ולבאר בפרטיות הטעמים והנימוקים של
הפלוגתות והדעות שהיו אז בין חכמי הדור
אודות האגודה אין נפקא מינה עכשיו לדבר
מזה, כי מאי דהוה הוה, ועכשיו אישתני הרבה
לגרועותא.

(ויא"מ עמוד קמ"ה)

המחלוקה שהי' להם עם הציונים לא נתקיימה ועבדו שלמא בהדיהו

וככה הוא בענין האגודה שהיו לוחמים עם
הציונים אבל בעת שרצו הציונים לקבלם וליתן
להם חלק בממשלתם, כי מעת שקבלו
הממשלה רצו לספח את כל הדתיים בתוכם כדי
שיהי' להם חיזוק מזה כמובן נכנסו לתוכם
בשמחה ובששון והמה למדינה הציונות לחיזוק
רב, ואגילאי מילתא שהמחלוקה שהי' להם
עמהם אין סופה להתקיים.

(שם)

נתקיימה נבואת חז"ל במילואה

ובמלוא מובן המלה נתקיים מה שאמרו
חז"ל יראי חטא ימאסו בתכלית השנאה
ובאופן חזק שלא הי' מציאות לציירו, ואין
רואים בעיניהם אלא מדינה ועם ולשון לא
זולת, ושמירת התוה"ק בעו"ה מושפלת עד
שאל תחתי'.

(ויא"מ עמוד ס"ב)

• אגודה •

רוב גדולי ישראל התנגדו
להאגודה מתחלה ועד סוף,
ואף אותן המועטין שתמכו
בה הי' רק מפני שהראו
פנים כלוחמים נגד הציונות

ויש שהולכים בסמיות עינים יען שזה מעשי
האגודה שהי' בהתייסדותה גם גדולים וצדיקים
מדור שלפנינו לכן אין להרהר אחריהם, ודעת
לנבון נקל אשר הבל יפצה פיהם. ואני זוכר את
כל האגודה ומעשיה והשתלשלות הענינים
מתחלת התייסדותה באסיפה הראשונה עד
עתה, ודברתי עם רוב גדולי ישראל שבמשך
הדורות האלה בדבר האגודה, ואספר בקיצור.
הנה רוב גדולי ישראל היו מתנגדים לאגודה
מתחלה ועד סוף, אלא שהרבה גדולים צווחו
עלי' בקולי קולות, והרבה גדולים לא נכנסו כ"כ
בעובי הקורה, שלא הי' דרכם כן, אבל קול
דממה דקה ישמע מהם ליודעם ומכירם שלא
להתחבר כלל להאגודה. אמנם היו גם גדולים

כל דבריהם הבל הבלים רוח תשאם

ובקונטרס הזה כתבתי בדרך אגב לסתור כמה ענינים שהתפשטו מהם בעולם להטעות עיני הבריות, וכל מי שיש לו מוח בקדקדו יראה האמת, אבל אי אפשר לטפל בכל הבליהם ושקריהם ודמיונות שוא ודברי זיופים שלהם להביא הכל על הגליון, כי אין קץ לדברי רוח ולבושי השקר ודמיונות כוזבים אין להם גבול, אבל השם לבו לדבר ה' רואה כי כל דבריהם הבל הבלים אין בהם ממש וכולם ישאם הרוח. (ויוא"מ עמוד י"ז)

האגודה התאמצה ליכנס למשרד הדתות שהוא ע"ז

וזה איזה שנים שנתפרסם מכתב גלוי מהאגודה שמתרעמים על הממשלה על שאינם נותנים להם מקום במשרד הדתות. ותמהתי שאינם בושים לפרסם שמתאמצים ליכנס באותו המשרד שהמה בודאי עובדי ע"ז עכ"פ בשיתוף אף לפי דבריהם, אלא דלשיטתייהו אזלי דכיון שהשתתפו באותה הממשלה שהוא המקור לאותו דבר א"כ כבר השתתפו לע"ז, ותו אין נפקא מינה להשתתף גם בכל דבר היוצא מן הטמא ר"ל.

(ויוא"מ עמוד קי"א)

משמשים את הע"ז הציונית בכל נפשותם

ומעשה בע"ד הצליח שגם כמה מאלו המכונים דתיים, מסרו עצמם לשמש את הציונים בכל נפשותם ועוזרים להם למילוי שאיפותיהם של הסתה והירוס ומשעבדים עצמם לע"ז, והרי פסק הרמב"ם בפ"ג מהל' עכו"ם, שגם המנשק והמגפף והמכבד והמרבץ הוא ג"כ מעובדי ע"ז וחייב על עבודתו הזו.

(חד"ת תשי"ז עמוד תקפ"ו)

מכניסים את הציונות לבתי כנסיות

הדתיים מכניסים את ממשלתם של החפשים והציונים לבתי כנסיות, אומרים הלל ושהחיינו ועורכים מגביות בעד כל מיני הקרנות שלהם

וכדומה, הגם שיודעים היטב, שבכספם שצוברים מהמתפללים, ואפילו בשעת כל נדרי, הולכים ונבנים מקומות כפירה והריסות הדת.

(שם)

ראש האגודה חתם על מגלת היסוד שהיא מליאה ע"ז ומינות

שוב הראוני שבהכזה שפרסמו על התייסדות המדינה בתחלה שם כתבו בפי' שהממשלה תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות. א"כ הכרזה זו בלבד הוי ע"ז גמורה בשיתוף עכ"פ כאשר נתבאר. ועל הכרזה זו חתם גם ראש האגודה, גם קראו אותם "מקומות קדושים" ולא חילקו כלל בין כל הדתות. אם כן הוכרז בפירוש בהתייסדותה על תנאי שלא לאבד את כל המקומות שעבדו שם הגוים, אלא אדרבה לשומרם, ואותה ההכרזה מתחלת בחזון הטמא הידוע שהזכירו שם שמו (אין אני רוצה להעלות שמו על הכתב) שהמציא בשנת תרנ"ו את הרעיון הטמא הזה להקמת המדינה. גם שאר דברי מינות וכפירה כתובים שמה, שנלאיתי להביאם. וראש האגודה חתם על אותה ההכרזה בין נציגי שאר המפלגות של המינים והאפיקורסים שחתמו על דברי מינות לשמו ולזכרו של הטמא הידוע ר"ל. המתבונן יראה מזה עד היכן הדברים מגיעים, השוחד העצום של הרצון להשתתף במלכות המינים לסמות העינים בכל אופן ואופן.

(ויוא"מ עמוד קי"א)

כל הסיעות שבאגודה הולכין אל מקום אחד והוא "ציונות"

ואף בתוך המפלגה הנקרא אגודה יש בתוכה כמה כתות ידועות שונות אבל הכל הולך למקום אחד שמביא לידי ציונות, ומשם בארה באר מים רעים ומרים של מינות ואפיקורסות נוראה ר"ל.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד קכ"ה)

הכשרים שבאגודה מסוכנים יותר להעולם ואף הכשרים המועטים שבתוך האגודה שהמה מיעוטא דמיעוטא ביניהם שאינם רוצים

לכתחילה בדרכי המינות, אבל כיון שהולכים בדרך אתם וכיס אחד לכולם הכל הולך אל מקום אחד להיות דבוק בהציונות להנות מכבודם ורכושם, ואין איש שם על לב שהתוה"ק אמרה ולא ידבק בידך מאומה מן החרם, ובפרט מאותן אשר עליהם אנו מתפללים ג' פעמים בכל יום ולמלשינים, והכשרים שבהם מסוכנים יותר להעולם כי כן דרך הס"א מעולם לתפוס איזה כשרים בדרכם לסמות עיני העולם להיות נמשכין אחריהם תמימי דרך.

(שם)

האגודה דרך א' להם עם הציונים

ידעתי כל טענותיהם וכמ"פ התווכחתי פא"פ עם כמה מהמנהלים ומנהיגים שהם ממקומות שונים וממש לא מצאו מענה, אבל לבאר בכתב סתירת כל טענותיהם קצר היריעה מהכיל, ואין קץ לדברי הרוח המסמים עינים בפיתויים שונים, אבל האמת עד לעצמו, ועיין בתשובת זכרון יודא הוצאה ראשונה סי' ר' מהגה"צ מוה"ר רבי יודא גרינוואלד (שהי' אב"ד דפה זלה"ה) מה ששפך מרורות על התחברות עם האגודה הזאת אף שאז לא הי' נודע עדיין תוכן מעשיהם, אבל עכשיו איגלי בהתייהו, אחר כי דרך אחד להם עם הציונים מחריבי עולם רח"ל, וכבר כתבתי שלא אוכל להאריך כעת ובתשובה אחרת ביארתי בפרטות.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד פ"ו)

שלובי יד ביד

וכל מי שיש לו מוח בקדקדו יוכל לראות בעליל שבאלה השנים האחרונים דבקו האגודה עם הציונים שלובי יד ממש אלא שהוא בפרצופים שונים, ואפשר לבאר כ"ז בדברים ברורים כשמלה אלא שלא עת להאריך עתה.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד קכ"ה)

על הרבנים שמחו, כתבו שהם שונאי ציון כלשונות הציונים

ועוד כתבו בעזות וחוצפה נוראה על הרבנים ראי ה' שאומרים האמת שלא לילך בדרך אתם

רבה אמונתך

שביבי אש זקוקין דנורא דברות קודש חוצבים להבות אש
מפום ממלל רברבן מרן רבינו הקוה"ט זי"ע
בעיני ציונות והמסתערף

האמת על הצרה הנוראה הזאת של מלכות ישראל בלי תורה, הי' להם קצת בושה מהידיעה שחלק גדול מישראל שומעין לקול תורה. גם אומות העולם עפ"י רוב נותנים חשיבות לשומרי תורה ומצוות, והי' עי"ז הרבה פעמים נסוגין אחר מגודל עזותן, אבל מחמת שבעוה"ר הרבה שומרי תורה ומצוות מחפין עליהם ונותנין להם חיזוק באופנים שונים עי"ז עזותן כפולה ומכופלת, שבפנים מעיזים פניהם כלפי שומרי תורה ומצוות בעזות וגסות ורומסין אותן בכל אופן ואופן כי השלטון הוא בידם, והמה רובא דעלמא שעפ"י דרך הטבע א"א שלא יעמדו המה בראש. ולעומת הבושה שמבחוץ אומרים ידנו רמה שגם כח התורה אתנו כי נגררים אחריהם גם שומרי תורה.

(ויא"מ עמוד קמ"א)

הי' סיבת הגלות שלא הי' אפשרות לוותר על עלבון הארץ עבור העבירה שנעשו בארץ, וא"כ בהבאת בעלי עבירות לא"י מעכבין את הגאולה ח"ו.

(שם)

מה שטוענים שהמה לוחמים נגד הציונים, מביא לידי גיחוך

גם איך יוכלו לומר שהמה הלוחמים נגד הציונים המינים ושחינוך הבנים והבנות שלהם המה הכלי זיין להשרשת יסודי האמונה לחום עם המינות והאפיקורסות ר"ל, הלא מי פתי יאמין שהאפיקורסים נותנים מעות וכלי זיין להלוחמים נגדם שיוכלו להתקיים ולעמוד במלחמה, ומי הוא זה שקונה לעצמו לוחמים שילחמו נגדו באמת, ובדאי שלא לחנם עושין כך, אלא שרואים בזה דרך ואופן להחליש המלחמה נגדם ולהתיש כחה, להכניס ארס בחינוך הבנים והבנות שבלעדי זאת אין להם שליטה עליהם באופן אחר.

(ויא"מ עמוד קמ"ה)

התחברות אל האגודה סכנה גדולה לגוף ולנפש

וכל אלו הדתיים שנתנו להם חיזוק, וזייפו להם דעת התורה"ק, הרי הם עתידים ליתן את הדין וצריך לברוח מהם והתחברותם עד קצה האחרון, כי התחברות אליהם סכנה גדולה מאוד לגוף ונפש, והשודים המה גם על שפ"ד.

(עה"ג השמטה עמוד קצ"ז)

רבני האגודה אינם רואים האמת, בשום ענין שבעולם

ומובן שמה שכתבתי לשאל את חכמי ירושלים אין כוונתי לשאל לאותן שיש להם אפילו קצת נטי' למלכות המינות ר"ל, שזה מסמא העינים שלא להכיר את האמת בשום ענין שבעולם, וכוונתי רק על אותן החכמים המאמינים אך בהשי"ת ובתורתו הקדושה ובישועות משיחו, ולא חלק לבם להשפעת הדור של עיקבא דמשיחא אשר עליהם התנבאו חז"ל ואמרו יראי חטא ימאסו וסר מרע משתולל, ואתה דע לך.

(שו"ת ד"י ח"ב, עמוד תס"ג)

אילו היו כל ישראל הכשרים נגדם היו יכולים למנוע מהרבה גזירות, אבל ע"י שהאגודה ביניהם נתרבה עזותן למאוד

וא"כ שלטון ישראל בלי תורה יש לו אותן העזות שאמרו חז"ל על ישראל כשהוא בלי תורה כפי' המהרש"א שהוא דומה לכלב שאין כל אומה ולשון יכולין לעמוד בפניהם שמעיזין בפני כל, וזה סכנה עצומה ונוראה לכלל ישראל, ה' ירחם. אבל עכ"פ אלמלי היו לכל הפחות השומרי תורה ומצוות שבישראל מגידין

וכתבו עליהם שמדברים שמצה על ארה"ק וכמה חירופין וגידופין שאין להעלות על הכתב, ולבשו הכל בלבוש של חיבת הארץ, וזה דרך הציונים מאז ומקדם שכל מעשה תעתיעים שלהם באה"ק אומרים שהוא בשביל חיבת הארץ, ומי שאינו מסכים להפרת הדת שלהם באה"ק צועקים עליו שהוא שונא ציון ושונא הארץ, ועכשיו שנמשכה האגודה אחריהם משתמשים גם המה בלשונות האלו כמותם.

(ויא"מ עמוד קמ"ח)

אל נא אחי תרעו להתחבר אל האגודה בשום פעולה ותנועה

וע"כ מקירות לבי ונפשי המרה מרוב צער ויגון של חבלי המשיח הנוראים ר"ל, אבקש מכם למעה"ש אל נא אחי תרעו להתחבר עם האגודה הזאת בשום פעולה ותנועה לא מיני' ולא מקצתה, וכל מעשיכם מהחל ועד כלה מראשית ההצלה וכל זמן היות הניצולים בווינא עד שיסעו משם לכל מקום שהוא, הכל יהי' כדת של תורה בלי שום מפלגה בעולם למען לא תגרמו ח"ו לאבוד נפשות ר"ל.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד קכ"ה)

בהבאת בעלי עבירה לא"י מעכבים את הגאולה

גם האיך כתבו סתם קריאה גלוי' לכל תפוצות ישראל שהכל יבואו לא"י בלי שום תנאי והפרש בין גבר לגברא הלא אך שומרי תורה ומצוות מותרים לבוא לא"י, וכבר כתבו העקידה והאלשיך עה"כ והארץ אזכור שאך זה

איך יעלה על הדעת להתחבר אל האגודה אשר המה אחד עם הציונים

ובעיקר הדבר מה ששאלתם אם להתחבר כעת אל האגודה, תמה אני הלא עכשיו נודע הדבר אשר התחברו יחד עם כת הציונים שהחריבו העולם והשרישו ברוב בני ישראל המינות והכפירה רח"ל, ונדפס מחאה גלוי' מיקירי ירושלים ששם גילו צערם על רוע מעשה האגודה הזאת, וגם ראינו כי אנשי האגודה הלכו שלובי יד עם הציונים לבקש מהממשלה למסור אה"ק בידם אשר ע"ז ידו כל הדווים ונמס כל לב של המאמינים בהשי"ת ובתורתו הקדושה.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד פ"ה)

זאת כבר מבואר בתורה שיהי' מלכות המינות - אבל מה שגם כשרים מסייעים להם, זה מכה אשר לא כתובה בתורה

והפסוק אומר בגוי נבל אכעיסם ופי' רש"י והוא מספרי אלו המינים שנאמר נבל בלבו אין אלקים א"כ זה כבר מבואר בתורה שהמינים יעשו צרות לישראל, אבל זה שגם יהודים כשרים יסייעו להם זה הוא מכה אשר לא כתובה בתורה ומקור הדבר הוא ממה שאבדה חכמת חכמיו שנשכח לגמרי דברי הצדיקים הקודמים והולכים אחר ההתחדשות! נשארנו ערום ויחף המה הלכו למנוחות הצדיקים קדושי עליונים עברו ואין לנו עוז ומרחם מי ירפא לך ומי יחמול עליך ירושלים שאין מי שירחם על דמם של ישראל ועל נפשות ישראל בעוה"ר!

(חד"ת תשי"ז עמוד רמ"ב)

ראש האגודה חתם שלא יכוף שום ישראל לקיום התוה"ק, נגד הערבות

וכעין זה ראיתי בעת התחלת התייסדות המדינה, שהדפיסו אז בעתון האגודאי שנדפס אז פה את נוסח הכתב שחתם עליו ראש האגודה שמקבל עליו בערבות שלא לכוף שום ישראל לקיום התוה"ק. ונשתוממתי על

המראה, הלא מבואר בגמרא סוטה דף ל"ז הרבה אלפים בריתות ואלות שקבלו עליהם ישראל במעמד הר סיני ובאוהל מועד ובהר גריזים ובהר עיבל בשביל הערבות וערבא דערבא, והערבות הוא לעשות כל מה שבידו לכוף את ישראל לקיום התוה"ק, ועיי"ש בתוס' וברמב"ן בפסוק ארור אשר לא יקום, והאיך אפשר ליתן כתוב וחתום בפירוש ההיפך ממה שנתקבל בקבלת התורה בהר סיני, והן אמת שתש כוחנו ולא נוכל לעשות הרבה, אבל במה שאומרים בפירוש שלא יכוף לקיום התורה, בזה אומרים שאף מה שיהי' בידו ימנע מלעשות, כי במה שאין בידו לא שייך לומר שמקבל עליו שלא לעשות, דבלאו הכי אי אפשר, ואם כן אומר בפירוש קבלה על עצמו נגד הקבלה שהי' בקבלת התורה בהר סיני.

(ויא"מ עמוד קי"ב)

• מדינה •

נבואה בתוה"ק שיהי' מלכות המינות בישראל

והנה פירשתי מאה"כ בגוי נבל אכעיסם, ופירשתי"ל אלו הכופרים כמ"ש אמר נבל בלבו אין אלקים, והנה ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, וזה נבואה על מלכות המינות שקמה בדורינו רח"ל שהם גוי נבל מלכות שלימה של מינים וכופרים, דא"א לומר דקאי לומר דקאי על גוי עכו"ם דהרי אמרו אין מינים בעכו"ם, אלא ודאי דקאי על ישראל כמו שהוא עכשיו בעוה"ר. (הו"ד תשכ"ז)

גם חז"ל כבר נבאו ע"ז שיהי' מלכות המינות בישראל

וכבר אמרתי שחז"ל כבר ראו ברוח קדשם שיקרה אותנו כאלה שיהי' מלכות המינות על ישראל, דאיתא בסנהדרין (צ"ז ע"ב) אר"י אין בן דוד בא עד שתתהפך כל המלכות למינות, אמר רבא מאי קרא כלו הפך לבן טהור הוא, ואמרתי שזה רמז על מלכות המינות שקמה בישראל בשבט מושלים בדור האחרון הזה, דאם כוונתם למלכות האומות הול"ל בל' רבים

עד שיתהפכו כל המלכות למינות, אלא ודאי רוח"ק הופיע בבית מדרשם כי הם ידעו הכל מה שיהי' לעתיד, רק שצריך להבין איך נשמע מפ' כלו הפך לבן טהור הוא דקאי על מינות, אך יובן עפי"מ דכתיב בגוי נבל אכעיסם, ופרש"י אלו הכופרים וכה"א אמר נבל בלבו אין אלקים, אלמא דנבל פירושו מינות, והנה נבל בהיפוך אתון לבן, וז"ש כלו הפך לבן שנתהפך תיבת לבן ונעשה נבל שהוא מינות אז טהור הא ע"י ביאת בן דוד, ובעוה"ר עכשיו נתקיים המאמר הזה במלא מובן המלה שנתפשטה מלכות המינות על ישראל וכל מי שנוטל חלק בה נתפס למינות זה בכה וזה בכה הכל מסייעין שיתהפך המלכות למינות.

(הושענא רבא תשכ"ב)

מה זו שאלה

מה ששאל אודות מדינה יהודית בעו"ה, תמה אני מה זו שאלה והאיך יעלה על דעת אדם שכמותך להסתפק בזה, והאיך לא יבין שכ"ז הוא מרשת המינות והכפירה ר"ל אשר הן המה היו בעוכרינו להשחית את כל העולם ר"ל, ואך המה גרמו את האבדון הנורא שקרה לעם בני ישראל בכל משך השנים האלה, וכעת הוסיפו פשע על פשע להשתתף עם העמים אשר כל כוונתם להרע ח"ו ויצא העגל הזה.

(ד"י מכתבים ח"א עמוד צ"ז)

עד אחר ביאת המשיח לא יהי' מלוכה לישראל בא"י, וכל הנעשה עתה הוא מעשה ס"מ

ומבואר בזה שאותה המלוכה שהי' לישראל בא"י שהקב"ה נטלה מהם ונתנה לעכו"ם לא יחזיר הקב"ה לישראל אלא כשעושינן תשובה. וכתב עוד אח"כ בפ' אימתי ועלו מושיעים בהר ציון שזה יהי' אחר ביאת המשיח, לידע ברור שלא יחזיר הקב"ה המלוכה לישראל בא"י אלא באותו הזמן של ועלו מושיעים בהר ציון, וכל הנעשה עתה בעו"ה אין זה אלא מעשה ס"מ ר"ל כמו הע"ז עצמה.

(ויא"מ עמוד ש"ע)

רבה אמונתך

שביבי אש זקוקין דנורא דברות קודש חוצבים להבות אש
מפום ממלל רברבן מרן רבינו הקוה"ט זי"ע
בעיני ציונות והמסתעף

חכמים אינם מרגישים את חומר העון כי נורא הוא שמניחים ללמוד בבתי ספר לנערים את לשונם הטמא שקוראין אותו עברית, אשר דין גרמא בנזקין כמו שכתבתי קצת למעלה, והלא מבלעדי כ"ז האיך לא יתבוננו, וכי עדיף מס"ת שכתבו מין שצריך לשרפו עם האזכרות שבו כמבואר בשבת דף קט"ז וכתב הרמב"ם ז"ל בפ"ו מהלכות יסודי התורה הל' ח' הטעם שמצוה לשרפו כדי שלא להניח שם לאפיקורסים ולא למעשיהם, והלא מיירי בס"ת שנכתב כדין ולא חידש בו המין שום אות או תנועה אלא העתיקו מהס"ת שנתנו הקב"ה בסיני עם האזכרות שבו ואעפ"כ אך בשביל שהוא כתבו צריך לשרפו שלא להניח שם לפעולתו כלל, ומכ"ש בזה הלשון שנתחבר ונתחדש ע"י המינים ומקורו מספריהם המלאים מינות וכפירה ר"ל שאין ספק שהחיוב לשורפו ולאבדו מן העולם, ובפרט שממשיך גם לספריהם כמ"ש בתנדב"א שכשיצאו ישראל ממצרים קבלו עליהם שלא ילמדו לשון מצרים כדי שלא יביטו עי"ז בספריהם שיש בהם גם דרכי ע"ז, אבל יצרא דע"ז כבר בטוהו אנשי כנסת הגדולה ושאני מינות דמשכא.

(ויא"מ עמוד תכ"ז)

המינים עשו הרבה שינוים בהלשון, גם הוסיפו מלות חדשות שיש בהם חירוף וגידוף

וא"כ המינים והאפיקורסים שעשו כ"כ שינוים במבטא האותיות והנקודות להוסיף ולגרוע דמלבד השינוים שבין מבטא האשכנזית למבטא הספרדית הוסיפו הרבה שינוים חדשים אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו והוסיפו מלות חדשות הרבה מורכבים בהלשון אשר צורך לזה לשנות עיקר הנקודה המנהגת את האותיות ובאים בזה לידי כפירה גמורה בקדושת הלשון, וכל אות ונקודה שבלה"ק המה דברים העומדים ברומו של עולם והעושים בזה שינוים עושים שינוים בדברים העומדים ברומו של עולם, ובפרט שכיון שאותן המחברים היו מינים גמורים ר"ל וסתם מחשבת מין למינות, הנה בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו כמו שהבאתי לעיל הביאור ממהרש"א, ואין ספק שהולוכו אותם לידי שינוים כאלה שיש בהם חירוף וגידוף ר"ל.

(שם, עמוד תכ"ח)

בית שיש בו דגל זה אסור ליכנס בו, כי הוא מדור לכוחות הטומאה - מי ששומח עם דגל זה, הוא סימן שנכרת לגמרי מהקדושה

ובלתי שום ספק דבית שיש בו איזה זכר כלשהו מאותו דגל אסור להכנס בו, כי הוא מדור לכוחות הטומאה, שם הרגיעה לילית, בו משכן המינות והאפיקורסות, ודגל המינות מורה עליו, ה' ישמרנו מהם ומהמונם. ומי שיש לו ח"ו קצת שמחה בלב מדגל המינות שהוא היפוך לדרך התורה, הרי זה סימן שנכרת לגמרי ממקור הקדושה, אוי לנו שכך עלתה בימינו שנמצאים אנשים אשר בשם ישראל יכוננו שהם שמחים בדגל שהוא נגד רצון הבו"ת. ואנו אין לנו אלא להיות יושבים וממתינין אל הדגלים של צד הקדושה, אשר יחזרו אלינו בעתיד, ואז נרננה בישועתך ובשם אלקינו נדגול.

(שם)

• עברית •

החיוב לשרוף ולאבד מן העולם לשון הטמא הזה - תמי' עצומה על שומרי תו"מ שמטמאים את בניהם בלימוד לשון הזה

וחם לבי בקרבי בהגיגי מגודל התמי' העצומה אשר גם שומרי תורה ומצות בישראל ותלמידי

מלוכה נגד התורה אין לה דין מלוכה כלל

ומה שאומרים המסיתים שצריך לחלק כבוד גם למלכות המינות כמו שמצינו באל"י דכתיב וישנס מתניו וירץ לפני אחאב, ואמרו מכאן שחולקין כבוד למלכות, גם זה הבל, כי אחאב ה' לו דין מלך עפ"י הלכה שנתמנה ע"י נביא אלא שנתקלקל אח"כ ע"י שנשא איזבל אשתו, ומחמת שכיבד את התורה האריכו לו המלוכה עוד כ"ב שנים, אבל מלוכה שנעשית שלא כדין נגד התורה הק' אין לה דין מלוכה כלל לשום דבר. (ויא"מ עמוד קל"ח)

כולו מינות וכפירה והפרת הדת

וא"כ פשיטא שאין לדמות כלל אותו מלכות המינות שהוא נגד התוה"ק לגמרי ואינו כלל עפ"י התורה לא מני' ולא מקצתו, אלא כולו מינות וכפירה והפרת הדת באופן נורא, שכל המחפין עליהם בטענות שוא והבל הן המה העוזבי תורה יהללו רשע כאשר יתבאר עוד להלן. (ויא"מ עמוד קל"ט)

הרוצה בקיום המדינה הרי זה מין

ופשיטא דמי שחושב אפילו במחשבה גרידא שקיומה של מלכות המינות הזאת היא לרצון לפני הקב"ה, ושהוא עושה להם נסים להחזיקם בשלטונם כדי שיוכלו להתחזק בעקירת הדת ולהעביר רבים מישראל לשמד וכפירה ה"ז מין גרוע הרבה יותר מעובד ע"ז.

(עה"ג עמוד כ"ט)

המלות החדשות שהוסיפו טמא טמא יקרא

אבל מה שבדו המינים והאפיקורסים להוסיף בלשון טמא טמא יקרא וחלילה לערב טומאה בקודש, וזה ודאי ברור בלי ספק כי מה שבדו המינים מלות חדשות ויסודם בזה נשאר להם שם הרבה יותר מס"ת שכתבו מין שלא חידשו שם אף נקודה אחת, ולא יסתפק בזה אלא מי שרוצה להכחיש האמת.

(שם, עמוד תל"ב)

הוא גרוע הרבה מע"ז וצריך למסור נפשו למנוע מזה

ומבלעדי כ"ז כיון שעושין בזה הלשון שם לאפיקורסים יותר ממ"ש הרמב"ם בס"ת שכתבו מין וגם הוא מושך לספרי מינות וא"א כלל לידע היטב פרטי הלשון כ"א ע"י ספריהם המלאים מינות וכפירה ר"ל א"כ צריך למסור נפשו למנוע מזה ק"ו מאביזרא דע"ז כמ"ש הרמב"ם ז"ל בכ"מ שמינות חמור הרבה מע"ז.

(שם, עמוד תכ"ח)

פסק דין נורא!! מוטב להשתחוות לצלם מאה פעמים ביום מללמוד לשון זה

ובעוה"ר בלשון הטמא הזה "עברית" נתפסין כל העולם ולומדין אותו בישיבות ובבתי חינוך כדי למצוא חן ושכל טוב בעיני הכופרים, ואני אומר להוי ידוע שהלשון הטמא הוא חמור הרבה יותר מע"ז, ומוטב להשתחוות לצלם מאה פעמים ביום מללמוד לשון זה, ואני אומר זאת עפ"י הלכה, ואפי' אם כל העולם יאמרו להיפוך ג"כ לא אסוג אחור כי זהו שורש פורה ראש ולענה, ובעוה"ר כמו שנתפס כל העולם כולו בענין המדינה כן נתפסין גם בזה, ה' ירחם.

(במסיבה לטובת מוסדות יטב לב

בא"י בהעלותך תשכ"א)

הוא בזוי ומשוקץ וטמא טמא יקרא

ואם אמר כן על לשון ארמי שהוא ברוה"ק ומסיני, מכל מקום כיון שמעורב בו לה"ק

בשינוים הוא מגונה בעיניהם, וא"כ אין צריך לומר במה שמערבין מינים ואפיקורסים בתוך לה"ק בשינוים שונים ומשונים שהוא בזוי ומשוקץ וטמא טמא יקרא לו והוא גרוע הרבה יותר באלפים ורבבות דרגות משאר לשונות העמים שעשאן הקב"ה ע"י מלאכי השרת כמבואר בפרק דר"א.

(ויא"מ עמוד תכ"ח)

הלומד לשונם מכבד יסודי המינות ומרחיב גבולם

והמודה בע"ז או מכבדה דיני כעובד ע"ז והמכבד את יסודי המינות וחלקקות לשונם המושך למינות גרע הרבה יותר מעובדי ע"ז כי מינות חמור טובא מע"ז כמבואר בש"ס וברמב"ם בכ"מ, וכבר הבאתי מזה במאמרים הקודמים, וק"ו הלומדים לשונם שמרחיבים בזה גבול המינות איום ונורא הוא איך התפשטה הטומאה הארורה הזאת בעוה"ר אין איש שם על לב, השי"ת ירחם ויאמר לצרותינו די ויאיר עיניהם ולבם של ישראל להכיר האמת.

(שם עמוד תל"ב)

הלומד לשונם בחו"ל גרע עוד יותר, שאין בו שום תועלת רק נתינת כבוד וגדולה לדרכי המינות

ומטעם א' גרע בחו"ל ע"ד שאמרו בגמ' מנחות דף מ"ג ע"ב גדול עונשו של לבן מעונשו של תכלת משל למה"ד למלך בשר ודם שאמר לשני עבדיו לאחד אמר הבא לי חותם של טיט ולאחד אמר הבא לי חותם של זהב ופשעו שניהם ולא הביאו, איזה מהם עונשו מרובה, הוי אומר זה שאמר לי הבא לי חותם של טיט ולא הביא יעיי"ש, ובע"ז אמר הכתוב ותראו את שקוציהם ואת גילוליהם עץ ואבן כסף וזהב וטרח הכתוב לפרט ע"ז של עץ ואבן וע"ז של כסף וזהב, וכמו כן הוא בא"י שאותו הלשון הטמא הוא לשון המדינה וחושבים שנצרך להם שם לכל צרכיהם והוא שמה ע"ז של כסף וזהב, אבל בחו"ל שא"א להשתמש בו כלל ועיקר והוא בלי שום תועלת בעולם אינו אלא ע"ז של עץ ואבן חותם של טיט שאמרו בגמ' שעונשו יותר גדול, וכיון שאין בו שום תועלת אינו אלא הודאה ונתינת כבוד וגדולה לדרכי המינות

ולהלשון שבדו להם להרחיב גבול המינות והציונות הטמאה אשר כל יסודות הכפירה נכללים בהציונות וזה גרע מעובד ע"ז.

(שם)

הלומד לשונם מתדבק בכח טומאתם

אבל המינים והאפיקורסים אינם גם מהאומות שנתערבו אלא משדין וכו' כנ"ל, ועכ"פ העיד הרשב"א ז"ל על גודל שפלותם ופחיתותם יותר מן האומות, והמתחבר עמהם או לומד לשונם הטמא מתדבק בכח טומאתם.

(שם, עמוד ת"ל)

בדורינו נתגלה הפירוש בירושלמי שהמסית מדבר בלה"ק

ופלא איתא בירושלמי מה בין מסית למדיח שהמסית מדבר בלשון הקודש ומדיח מדבר בלשון הדיוט, והוא פלא והפלא לא ראיתי בכל המפרשים פירוש על זה, רק מצאתי שהמהר"ם שיק הביאו ואמר שאין לו שום פתרון, רק כתב שהכוונה הוא שמסית מסתיר דיבורו שיחשבו שמדבר דברי קדושה, ואז לא הבינו אותו כ"כ שלא הי' עדיין לשון זה בעולם, אבל היום מובן היטב שהמסית מדבר בלשון הקודש וראו זאת ברוח קדשם על דורות אלו האחרונים שהמסיתים מדברין בלשה"ק והוא חמור ממדיח שמדבר בלשון הדיוט.

(חד"ת תש"ז, שמיני, עמ' ל"ט)

האיסור היותר נורא שבעולם, אם רשעים מדברין בלשה"ק

ועכ"פ כל עין הרואה בדברי הזוה"ק האלו יוכל לידע ולהבין כי האסון היותר נורא שבעולם הוא אם רשעים מדברים בלה"ק, כי אך ע"ז הצליחו בדור הפלגה להמריד את כל העולם כולו על הקב"ה וגרמו אח"כ עונשים קשים ומרים ר"ל, ואף שהי' בדורו של א"א ע"ה ונח ושם ועבר מ"מ לא הי' מציאות לבטלם מרעתם והצלחתם במרידה זולת ע"י הנס שניטל מהם לשון הקודש.

(ויא"מ עמוד תכ"ג)